

การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน
สำหรับนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
The Development of Training Program to Promote Competence of Classroom
Action Research for Students in the Faculty of Education Prince of Songkla
University Pattani Campus

แวนูไอนี ยูโซะ¹, อลิสร่า ชมชื่น² และ จิระวัฒน์ ตันสกุล³
Waenuaini Yusoh¹, Alisara Chomchuen² and Jirawat Tansakul³

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
Faculty of Education, Prince of Songkla University, Pattani Campus, Thailand
Corresponding Author, Email: ¹waenuh.itee01@gmail.com

Retrieved: May 6, 2025; Revised: December 29, 2025; Accepted: December 30, 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัญหา และความต้องการพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน สำหรับนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี 2) พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน โดยกลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 4 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 107 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร จำนวน 2 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยทางการศึกษา จำนวน 3 คน เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามสภาพและความต้องการของนักศึกษาในการจัดทำหลักสูตรฝึกอบรม แบบสัมภาษณ์ความต้องการในการจัดทำหลักสูตรฝึกอบรม แบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรม (ฉบับร่าง) วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการใช้ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในการวิจัยปฏิบัติงานในชั้นเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.11, S.D. = .64) 2) นักศึกษามีความต้องการเกี่ยวกับการส่งเสริมความสามารถในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.01, S.D. = .58) และ 3) หลักสูตรฝึกอบรม เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน สำหรับนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี มีองค์ประกอบดังนี้ 1) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร (Aim) 2) จุดประสงค์การเรียนรู้ (Objective) 3) หลักการ (Principle) 4) โครงสร้างของหลักสูตร (Structure) 5) เนื้อหา (Content) 6) กิจกรรมการฝึกอบรม (Training of activities) 7) สื่อการเรียนการสอน (Instruction media) 8) การวัดและประเมินผล (Evaluation) และมีความเหมาะสมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.61, S.D. = .43)

คำสำคัญ: หลักสูตรฝึกอบรม; การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน; สมรรถนะการวิจัย

Abstract

The purposes of this research were: (1) to study investigate and need for develop of Training Program to Promote Competence of Classroom Action Research for Students in the

Faculty of Education Prince of Songkla University Pattani Campus, (2) to develop of Training Program to Promote Competence of Classroom Action Research, The sample group was Faculty of Education students studying in their 4th year in the 2nd semester of the academic year 2022, totaling 107 , 2 Curriculum Specialists, 3 Educational Research Specialists. The research tools used were Questionnaire on student conditions and needs in Training Program to Promote Competence of Classroom Action Research, Interview form Training Program, Suitability assessment of Training Program Draft,. The data were analyzed by using mean, standard deviation and content Analysis

The research results indicated that:

1) Students have a high level of knowledge and understanding of classroom research overall
2) Students have needs regarding the promotion of action research capabilities in the classroom of students in the Faculty of Education, Prince of Songkla University, Pattani Campus, in general at a high level. and 3) Training Program to Promote Competence of Classroom Action Research for Students in the Faculty of Education Prince of Songkla University Pattani Campus has the following components 1) Aim 2) Objective 3) Principle 4) Structure) 5) Content 6) Training of activities 7) Instruction media) 8) Evaluation and Overall suitability is at the highest level

Keywords: Training Program; Classroom Action Research; Research Competencies

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 (กระทรวงศึกษาธิการ , 2562) หมวด 4 มาตรา 24 ข้อ 5 และมาตรา 30 กำหนดให้สถานศึกษามีหน้าที่สนับสนุนและส่งเสริมครูทำวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) กำหนดให้ครูประเมินผู้เรียนตามมาตรฐานและตัวชี้วัด ทั้งนี้ครูผู้สอนต้องรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล เพราะฉะนั้นการวิจัยในชั้นเรียนจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นและสำคัญที่จะต้องทำควบคู่ไปกับการพัฒนาการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยเหตุผลดังกล่าว การวิจัยในชั้นเรียนก็จะเป็นประโยชน์แก่ผู้เรียนและผู้สอนในยุคของการปฏิรูปการศึกษาไทย ดังนั้นครูจึงเป็นบุคคลที่มีหน้าที่หลักในการจัดการเรียนการสอนให้เป็นไปตามมาตรฐานการศึกษา การพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความสามารถตามศักยภาพของตนเอง มีความสามารถในการทำนวัตกรรม และสื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อนำมาปรับเปลี่ยนใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมตามวัย ตามพัฒนาการและตามความถนัดของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และครูต้องมีบทบาทที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ ครูต้องเป็นนักวิจัย นั่นคือ ครูต้องมีความสามารถใช้งานวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขปัญหาการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพของผู้เรียนได้ จะเห็นได้ว่าการวิจัยในชั้นเรียนจึงมีความสำคัญและมีความจำเป็นในการสอนผู้เรียนทุกระดับชั้น ซึ่งจะเป็นประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียนต่อด้านการศึกษา และยังเป็นกระบวนการที่สำคัญในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีคุณภาพซึ่งเป็นรากฐานของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมโลกในอนาคต (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

จากผลการศึกษา พบว่า การทำวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครูที่ผ่านการฝึกอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียนกันมาก แต่ผลสัมฤทธิ์ในด้านคุณภาพของการวิจัยและคุณค่าของงานวิจัยกลับอยู่ในระดับปานกลาง (Suksunai et al., 2011) และจากการสำรวจสภาพปัญหาในการทำวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาครู พบว่า ประเด็นในการทำวิจัยในชั้นเรียนที่นักศึกษาต้องการพัฒนา ได้แก่ การเลือกใช้และการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย การกำหนดปัญหาการวิจัย และการระบุหลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย และมีข้อเสนอแนะว่าในการ

ทำวิจัยในชั้นเรียน ควรมีการวางแผน วิเคราะห์ปัญหาของผู้เรียนเพื่อหาวิธีแก้ปัญหาที่เหมาะสม และควรมีการสอนหรือการแนะนำเครื่องมือวิจัยหรือวิธีการวิจัยในชั้นเรียนก่อนลงมือทำวิจัย และได้ให้ข้อเสนอแนะสำหรับการจัดกิจกรรมเสริมว่าควรเป็นการจัดกิจกรรมเชิงปฏิบัติการที่ได้ลงมือปฏิบัติในแต่ละขั้นตอนไปด้วย (วัชรภรณ์ ประภาสะโนบล และคณะ, 2565)

การพัฒนาครูให้มีสมรรถนะการสอนและเป็นครูนักวิจัยได้มีหลากหลายวิธี หนึ่งในนั้นคือการเริ่มพัฒนาตั้งแต่กระบวนการในการผลิตครู เพื่อให้มีสมรรถนะการสอนและการทำวิจัย ตระหนักถึงความสำคัญของการวิจัยในชั้นเรียนและพัฒนาความสามารถที่จะทำวิจัยในชั้นเรียนในขณะที่ฝึกประสบการณ์วิชาชีพรู (Guyton & McIntyre, 1990) และ การฝึกอบรมเป็นกิจกรรมที่กำหนดขึ้น เพื่อปรับปรุงการทำงานของนักปฏิบัติงาน (Leonard Nadler, 1970) ซึ่งสอดคล้องกับวิโรจน์ ลักษณะอดิสร (2550) ซึ่งให้ความเห็นไว้ว่า การฝึกอบรมหมายถึง กระบวนการปรับเปลี่ยนทัศนคติ ความรู้และความชำนาญ เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน ซึ่งอาจรวมทั้งการเตรียมให้ผู้ปฏิบัติงาน ที่มีความพร้อมที่จะเลื่อนขั้นไปดำรงตำแหน่งสูงขึ้นในงานที่มีลักษณะอย่างเดียวกันด้วย

จากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญของการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน พัฒนานักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพรูให้มีสมรรถนะการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน และสามารถนำผลการวิจัยไปใช้แก้ปัญหาและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนได้อย่างทันทั่วถึง ดังนั้นจึงสนใจจะดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน สำหรับนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ฉบับปรับปรุงครั้งที่ 2 พ.ศ. 2545 โดยผลสัมฤทธิ์ของผลการพัฒนาครูจะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในตัวครูด้วยตัวเองแล้ว คุณค่าแห่งการเปลี่ยนแปลงยังก่อให้เกิดผลกับผู้เรียนจนทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหา และความต้องการพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน สำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
2. เพื่อพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน สำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนา (Research and Development) ผู้วิจัยแบ่งขั้นตอนดำเนินการ 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพปัญหา และความต้องการพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน สำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน สำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสอบถามสภาพปัญหาและความต้องการของนักศึกษาในการจัดทำหลักสูตรฝึกอบรม เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน สำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

วิทยาเขตปัตตานี เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจ เรื่อง การวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ตอนที่ 3 ความต้องการเกี่ยวกับการส่งเสริมความสามารถในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี และตอนที่ 4 ความคิดเห็นเพิ่มเติม ซึ่งเป็นแบบปลายเปิด โดยแบบสอบถามผ่านการตรวจสอบความสอดคล้อง (Validity) ระหว่างนิยามศัพท์กับข้อความ จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พบว่า มีความสอดคล้องระหว่าง 0.67 – 1.00 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.94 จากนั้นดำเนินการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. แบบสัมภาษณ์ความต้องการในการจัดทำหลักสูตรฝึกอบรม เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน สำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบสัมภาษณ์ และตอนที่ 2 ความต้องการในการจัดทำหลักสูตรฝึกอบรม โดยแบบสัมภาษณ์ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องเกี่ยวกับภาษา จำนวนที่ใช้จากอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วดำเนินการจัดทำแบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3. หลักสูตรการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน สำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี โดยผู้วิจัยได้กำหนดกรอบวัตถุประสงค์และเนื้อหาโครงสร้างหลักสูตรฝึกอบรม โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงผลการศึกษาสภาพและความต้องการของนักศึกษา มาดำเนินการจัดทำเป็นรายละเอียดร่างหลักสูตร โดยประกอบด้วย 1) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร 2) จุดประสงค์การเรียนรู้ 3) โครงสร้างของหลักสูตร 4) หลักการ 5) เนื้อหา 6) กิจกรรมการฝึกอบรม และ 7) สื่อการเรียนการสอน (Instruction media) และ 8) การวัดและประเมินผล เพื่อประเมินสมรรถนะการวิจัยและความพึงพอใจของนักศึกษา

นำหลักสูตรฝึกอบรม เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน สำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี (ฉบับร่าง) เสนอผู้เชี่ยวชาญในการหาประสิทธิภาพหลักสูตร ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร จำนวน 2 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยทางการศึกษา จำนวน 3 คน รวมทั้งสิ้น 5 คนโดยใช้เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรม ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยประเมินความเหมาะสมทั้ง 8 ด้านได้แก่ 1) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร (Aim) 2) จุดประสงค์การเรียนรู้ (Objective) 3) โครงสร้างของหลักสูตร (Structure) 4) หลักการ (Principle) 5) เนื้อหา (Content) 6) กิจกรรมการฝึกอบรม (Training of activities) 7) สื่อการเรียนการสอน (Instruction media) และ 8) การวัดและประเมินผล (Evaluation)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพปัญหา และความต้องการพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน สำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี การศึกษาในขั้นนี้เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ที่เกี่ยวข้อง (Stakeholder) เพื่อทราบความต้องการและความจำเป็นพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม ซึ่งมีวิธีการดำเนินการดังต่อไปนี้ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 4 ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 107 คน โดยใช้แบบสอบถามสภาพและความต้องการของนักศึกษาในการจัดทำหลักสูตรฝึกอบรม เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน จากนั้นสัมภาษณ์อาจารย์นิเทศก์ ครูพี่เลี้ยงและอาจารย์ที่สอนรายวิชาวิจัยทางการศึกษา จำนวน 5 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์ความต้องการจำเป็นในการจัดทำหลักสูตรฝึกอบรม เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน สำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ซึ่งนำข้อมูลที่ได้จากการใช้แบบสอบถามและสัมภาษณ์มาวิเคราะห์ เพื่อกำหนดโครงสร้างของหลักสูตรฝึกอบรมฉบับร่าง

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม โดยนำข้อมูลพื้นฐานในขั้นตอนที่ 1 มากำหนดโครงสร้างหลักสูตร และจัดทำหลักสูตรฝึกอบรม (ฉบับร่าง) จากนั้นเสนอผู้เชี่ยวชาญในการหาประสิทธิภาพหลักสูตร ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร จำนวน 2 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยทางการศึกษา จำนวน 3 คน รวมทั้งสิ้น 5 คนโดยใช้เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรฝึกอบรม ซึ่งเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยประเมินความเหมาะสมทั้ง 8 ด้านได้แก่ 1) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร (Aim) 2) จุดประสงค์การเรียนรู้ (Objective) 3) โครงสร้างของหลักสูตร (Structure) 4) หลักการ (Principle) 5) เนื้อหา (Content) 6) กิจกรรมการฝึกอบรม (Training of activities) 7) สื่อการเรียนการสอน (Instruction media) และ 8) การวัดและประเมินผล (Evaluation)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณด้วยการหาค่าสถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) ส่วนข้อมูลที่เป็นแบบสอบถามปลายเปิดการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) จากนั้นนำเสนอผลแบบพรรณนาความ ส่วนการวิเคราะห์เนื้อหาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยได้วิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลตามกระบวนการวิจัยเอกสาร (Documentary Research)

ผลการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพ และความต้องการพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน สำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพและความต้องการพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน สำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความรู้ความเข้าใจ เรื่อง การทำวิจัยในชั้นเรียน ของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

รายการข้อความ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1. ลักษณะสำคัญของการทำวิจัยในชั้นเรียน	3.72	.85	มาก
2. จุดเน้นของการวิจัยในชั้นเรียน	3.79	.85	มาก
3. กระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียน	4.08	.82	มาก
4. การวิเคราะห์ปัญหาในชั้นเรียน	2.32	1.07	น้อย
5. การกำหนดปัญหาวิจัยในชั้นเรียน	2.19	.72	น้อย
6. การกำหนดวิธีการแก้ปัญหา	4.12	.81	มาก
7. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	3.98	.91	มาก
8. การนำวิธีการ /เทคนิค/สื่อหรือ นวัตกรรมไปใช้จัดกิจกรรม	2.98	1.21	ปานกลาง
9. การปรับปรุง/พัฒนาวิธีการ/สื่อ/นวัตกรรมหลังการนำไปใช้	2.50	1.14	น้อย
10. การเก็บรวบรวมข้อมูล	3.28	1.21	มาก
11. การวิเคราะห์ข้อมูล	2.28	.96	น้อย
12. การสรุปผล	4.21	.81	มาก
13. การเขียนรายงานการวิจัยอย่างย่อ	4.23	.86	มาก

รายการข้อความ	\bar{X}	S.D.	แปลความ
14. การเขียนรายงานการวิจัย 5 บท	4.30	.79	มาก
15. การเขียนโครงร่างการวิจัยในชั้นเรียน	4.20	.83	มาก
เฉลี่ย	4.11	.64	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่า นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในการวิจัยปฏิบัติงานในชั้นเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.11$, S.D. = .64) เมื่อพิจารณารายข้อแล้วพบว่า รายข้อที่นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจมาก 3 อันดับแรก คือ การเขียนรายงานวิจัย 5 บท ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = .79) การสรุปผล ($\bar{X} = 4.21$, S.D. = .81) และการเขียนโครงร่างการวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = .83) ตามลำดับ ส่วนข้อที่นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ การกำหนดปัญหาวิจัยในชั้นเรียน ($\bar{X} = 2.19$, S.D. = .72) การวิเคราะห์ข้อมูล ($\bar{X} = 2.28$, S.D. = .96) และการวิเคราะห์ปัญหาในชั้นเรียน ($\bar{X} = 2.32$, S.D. = 1.07) ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ความต้องการเกี่ยวกับการส่งเสริมความสามารถในการทำวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ประเด็นการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1. ปัญหาและความจำเป็นของหลักสูตร			
1. มีความจำเป็นที่ต้องพัฒนาหลักสูตร	4.60	.55	มากที่สุด
2. มีความสมเหตุสมผล	4.80	.45	มากที่สุด
3. ตรงกับสภาพความต้องการและความเป็นจริงของปัญหา	5.00	.00	มากที่สุด
4. แนวทางในการแก้ปัญหาเหมาะสม	4.20	.45	มาก
เฉลี่ย	4.65	.25	มากที่สุด
2. หลักการของหลักสูตร			
1. สอนความต้องการของผู้เข้ารับการอบรม	4.60	.55	มากที่สุด
2. มีความเป็นไปได้และสมเหตุสมผล	5.00	.00	มากที่สุด
3. สามารถนำไปใช้ได้จริง	4.80	.45	มากที่สุด
4. มีแนวคิดทฤษฎีพื้นฐานรองรับ	4.60	.55	มากที่สุด
5. สามารถพัฒนาสมรรถนะการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน	4.80	.45	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.76	.23	มากที่สุด
3. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร			
1. มีความชัดเจน ไม่คลุมเครือและมีความต่อเนื่องกันทุกข้อ	4.60	.55	มากที่สุด
2. มีความเป็นไปได้	5.00	.00	มากที่สุด
3. ความเหมาะสมกับผู้เข้ารับการฝึกอบรม	4.80	.45	มากที่สุด
4. ครอบคลุมเป้าหมายของหลักสูตร	4.20	.45	มาก
เฉลี่ย	4.65	.25	มากที่สุด
4. เนื้อหาของหลักสูตร			
1. สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	4.60	.55	มากที่สุด
2. ตอบสนองวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	5.00	.00	มากที่สุด
3. การจัดเรียงลำดับเนื้อหาสอดคล้องกับเป้าหมายของหลักสูตร	4.80	.45	มากที่สุด

ประเด็นการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลความ
4. เนื้อหาสาระสอดคล้องกับความรู้ความสามารถที่ต้องการพัฒนา	4.60	.55	มากที่สุด
5. เนื้อหาเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก	4.40	.55	มาก
6. เนื้อหาสาระมีความถูกต้อง	5.00	.00	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.73	.27	มากที่สุด
5. กิจกรรมการฝึกอบรม			
1. กิจกรรมมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์หลักสูตร	4.00	1.00	มาก
2. มีความเป็นไปได้ที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์	4.40	.55	มาก
3. ความเหมาะสมกับเวลา	5.00	.00	มากที่สุด
4. เหมาะสมกับผู้เข้ารับการฝึกอบรม	4.60	.55	มากที่สุด
5. ได้รับความน่าสนใจให้กับผู้เข้ารับการอบรม	4.00	.00	มาก
6. กิจกรรมดำเนินได้ตามลำดับขั้นตอน	4.40	.55	มาก
7. ส่งเสริมให้ผู้เข้ารับการอบรมมีสมรรถนะการวิจัย	4.80	.45	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.46	.35	มาก
6. สื่ออุปกรณ์การฝึกอบรม			
1. มีเหมาะสมและเอื้อต่อการอบรม	3.80	.84	มาก
2. ส่งเสริมให้กิจกรรมบรรลุจุดประสงค์	4.40	.55	มาก
3. มีความเหมาะสมกับลักษณะของผู้เข้ารับการอบรม	4.80	.45	มากที่สุด
4. มีความเหมาะสมกับรูปแบบของการฝึกอบรม	4.80	.45	มากที่สุด
5. สื่อมีความหลากหลาย	4.20	.45	มาก
เฉลี่ย	4.40	.55	มาก
7. การวัดและประเมินผล			
1. ครอบคลุมสิ่งที่ต้องการวัดและประเมิน	4.40	.89	มาก
2. เครื่องมือวัดและประเมินเหมาะสม สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของหลักสูตร	4.60	.55	มากที่สุด
3. ระบุเกณฑ์การประเมินไว้อย่างชัดเจน	4.80	.45	มากที่สุด
4. ระบุเกณฑ์การผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ไว้อย่างชัดเจน	4.80	.45	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.65	.21	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.61	.43	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า ความต้องการเกี่ยวกับการส่งเสริมความสามารถในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.01, S.D. = .58) เมื่อพิจารณารายด้านแล้วพบว่า ด้านการกำกับติดตามการดำเนินการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด (\bar{X} = 4.22, S.D. = .69) รองลงมา คือ ด้านการให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน (\bar{X} = 4.01, S.D. = .65) และด้านการส่งเสริมสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X} = 3.80, S.D. = .55)

2) ผลการสัมภาษณ์สภาพปัญหาและความต้องการในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี โดยการแยกประเด็น ผลการวิเคราะห์ปรากฏได้ดังนี้

ประเด็นที่ 1 สภาพเกี่ยวกับการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของนักศึกษา

ปัญหาหรือข้อบกพร่องที่พบจากการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของนักศึกษา ได้แก่ นักศึกษาไม่สามารถหาหัวข้อในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนได้ ขาดความหลากหลาย และขาดความถูกต้องและสมบูรณ์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยขาดการหาคุณภาพของเครื่องมือ การใช้สถิติที่ไม่ถูกต้องตามเงื่อนไข เนื่องจากนักศึกษาทำด้วยความเร่งรีบ อีกทั้งมีความเข้าใจผิดเกี่ยวกับบทโน้ตของงานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ส่วนใหญ่เข้าใจว่า งานวิจัยจะต้องเป็น 5 บท และการดำเนินการวิจัยไม่เป็นตามกำหนดการที่อาจารย์ผู้รับผิดชอบวางไว้ นักศึกษาขาดองค์ความรู้ในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน เรื่อง การวิเคราะห์ปัญหาในชั้นเรียน การวิเคราะห์ข้อมูล และการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ โดยไม่มีความรู้ในเลือกเครื่องมือที่นำมาแก้ปัญหาการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนได้และนักศึกษาไม่มีความกระตือรือร้นในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน เนื่องจากขาดความรู้ความเข้าใจในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน และอาจารย์นิเทศไม่มีเวลาในการตามงานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน เนื่องจากภาระงานที่มีมาก

ประเด็นที่ 2 ความต้องการในการจัดทำหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ผู้ให้ข้อมูลให้ความเห็นตรงกันว่า ควรจะมีหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนให้แก่นักศึกษา โดยการดำเนินการอย่างต่อเนื่องพร้อมกับการติดตามผลงาน เพื่อให้งานวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนมีคุณภาพและถูกต้องตามหลักวิชาการ โดยควรเน้นเนื้อหาสาระในประเด็นการวิเคราะห์ปัญหาในชั้นเรียนและการสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ เนื่องจากนักศึกษาส่วนใหญ่ไม่ได้สร้างเครื่องมือด้วยตนเอง แต่นำเครื่องมือของผู้อื่นมาใช้แทน อีกทั้งยังขาดความรู้เรื่องการหาคุณภาพเครื่องมือที่ถูกต้อง สำหรับกิจกรรม/วิธีการสอนควรใช้วิธีการฝึกอบรมปฏิบัติการ เพื่อให้ให้นักศึกษาได้ลงมือพร้อม ๆ กับการให้ความรู้ เนื่องจากหากมีการอบรมให้ความรู้แล้วไปปฏิบัติ ก็ไม่แตกต่างกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียน และดำเนินการให้ความรู้เป็นไปตามลำดับขั้นตอนของการวิจัย พร้อมทั้งกับการติดตามงานควบคู่กับอาจารย์นิเทศ แลวันและเวลาที่เหมาะสมในการฝึกอบรมเพื่อไม่ส่งผลกระทบต่อการศึกษา ควรจะเป็นวันเสาร์และอาทิตย์ ซึ่งเป็นวันที่นักศึกษาไม่ได้ฝึกประสบการณ์ ทั้งนี้ควรจะมีการนัดวันและเวลาล่วงหน้า และจัดทำปฏิทินการอบรมอย่างชัดเจน

ขั้นตอนที่ 2 ผลการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนสำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างหลักสูตรฝึกอบรม ซึ่งผู้วิจัยได้วิเคราะห์องค์ประกอบของหลักสูตรในครั้งนี้ ได้ยึดคำถามสำคัญจำนวน 4 ข้อของไทเลอร์ (Tyler, 1950) เพื่อเป็นแนวทางในการวิเคราะห์องค์ประกอบหลักสูตรซึ่งสามารถแบ่งองค์ประกอบของหลักสูตรฝึกอบรม ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ ได้แก่ 1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร 2. จุดประสงค์การเรียนรู้ 3. หลักการ 4. โครงสร้างของหลักสูตร 5. เนื้อหา (Content) 6. กิจกรรมการฝึกอบรม 7. สื่อการเรียนการสอน (Instruction media) และ 8. การวัดและประเมินผล โดยกำหนดสมรรถนะการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ประกอบไปด้วย 7 ด้าน ได้แก่ 1. การกำหนดปัญหาวิจัย 2. การทบทวนวรรณกรรม 3. การสร้างและพัฒนาเครื่องมือ 4. การเก็บรวบรวมข้อมูล 5. การวิเคราะห์ข้อมูล 6. การสรุปและอภิปรายผลการวิจัย และ 7. การเขียนรายงานการวิจัย โดยได้จากการสังเคราะห์สมรรถนะจากเอกสารและงานวิจัยของนักการศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ ได้แก่ ประทินทิพย์ พรไชยยา, 2561; ประภารัตน์ มีเหลือ, 2540; วรรณะบรรจง, 2551 ; อดุลย์ สนั่นเอื้อเม็งไธสง, 2553 ; Brause & Mayher, 1991 ; Porterville College, 2000 ; Knight, Moore, and Coperthwaite , 1999)

ทั้งนี้จากการศึกษาสภาพและความต้องการในการจัดทำหลักสูตรฝึกอบรม เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน สำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ด้วยแบบสอบถามจากนักศึกษาและการสัมภาษณ์จากกลุ่มที่เกี่ยวข้องข้างต้นดังกล่าว สามารถวิเคราะห์ปัญหาและ

ประเด็นที่นำมาเป็นแนวทางในการกำหนดลำดับความสำคัญเนื้อหาในหลักสูตรแลได้โครงสร้างของหลักสูตรดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงโครงสร้างของหลักสูตรฝึกอบรม เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน สำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

หน่วยการเรียนรู้ (สมรรถนะที่เกี่ยวข้อง)	จำนวนชั่วโมง (ทฤษฎี-ปฏิบัติ)	เนื้อหาและประสบการณ์
หน่วยที่ 1 เริ่มต้นกับวิจัย ปฏิบัติการในชั้นเรียน (การกำหนดปัญหาวิจัย)	(3-5)	- ความหมาย/ความสำคัญ/ประเภทและประโยชน์ ของการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน - วิธีการวิเคราะห์ปัญหา การเรียนการสอน - การกำหนดปัญหา จุดประสงค์และสมมติฐาน การวิจัย
หน่วยที่ 2 การค้นคว้าเอกสาร และงานวิจัย ที่เกี่ยวข้อง (การทบทวน วรรณกรรม)	(2-3)	- การคัดเลือกงานวิจัยที่สอดคล้องประเด็น งานวิจัยของตนเอง - การเขียนแนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในงานวิจัย - เขียนอ้างอิงงานวิจัย
หน่วยที่ 3 วิธีการดำเนินการ วิจัย (การสร้างและพัฒนา เครื่องมือ/นวัตกรรม/การ เก็บรวบรวมข้อมูล)	(2-5)	- การกำหนดประชากร /กลุ่มตัวอย่าง - การกำหนดตัวแปรที่ศึกษา - เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย - การเก็บรวบรวมข้อมูล - สถิติที่ใช้และวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล - แบบแผนการวิจัย
หน่วยที่ 4 การเขียน โครงร่างงานวิจัย	(3-2)	- การเขียนโครงร่างงานวิจัย
หน่วยที่ 5 การวิเคราะห์ ข้อมูล (การวิเคราะห์ข้อมูล)	(3-5)	- การวิเคราะห์ข้อมูล - การแปลผลการวิเคราะห์
หน่วยที่ 6 การเขียนสรุป และอภิปรายผล (การสรุป และการสะท้อนผลการวิจัย)	(1-3)	- การสรุปและอภิปรายผลการวิจัย
หน่วยที่ 7 การเขียนรายงาน การวิจัยปฏิบัติการในชั้น เรียน(การเขียนรายงานการ วิจัย)	(2-5)	
รวมทั้งสิ้น	15-20 (30)	-

ผู้วิจัยได้ดำเนินการหาคุณภาพความเหมาะสมโดยส่งโครงร่างหลักสูตรฝึกอบรม ให้ผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร จำนวน 2 คน ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยทางการศึกษา จำนวน 3 คน รวมทั้งสิ้น 5 คน พร้อมขอคำแนะนำเพิ่มเติมที่ต้องการให้ปรับปรุงแก้ไข ผลดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเหมาะสมหลักสูตรฝึกอบรม เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน สำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ประเด็นการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลความ
1. ปัญหาและความจำเป็นของหลักสูตร			
1. มีความจำเป็นที่ต้องพัฒนาหลักสูตร	4.60	.55	มากที่สุด
2. มีความสมเหตุสมผล	4.80	.45	มากที่สุด
3. ตรงกับสภาพความต้องการและความเป็นจริงของปัญหา	5.00	.00	มากที่สุด
4. แนวทางการแก้ปัญหาเหมาะสม	4.20	.45	มาก
2. หลักการของหลักสูตร			
1. สมองความต้องการของผู้เข้ารับการอบรม	4.60	.55	มากที่สุด
2. ความเป็นไปได้และสมเหตุสมผล	5.00	.00	มากที่สุด
3. สามารถนำไปใช้ได้จริง	4.80	.45	มากที่สุด
4. มีแนวคิดทฤษฎีพื้นฐานรองรับ	4.60	.55	มากที่สุด
5. สามารถพัฒนาสมรรถนะการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน	4.80	.45	มากที่สุด
3. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร			
1. มีความชัดเจน ไม่คลุมเครือและมีความต่อเนื่องกันทุกข้อ	4.60	.55	มากที่สุด
2. ความเป็นไปได้	5.00	.00	มากที่สุด
3. ความเหมาะสมกับผู้เข้ารับการฝึกอบรม	4.80	.45	มากที่สุด
4. ครอบคลุมเป้าหมายของหลักสูตร	4.20	.45	มาก
4. เนื้อหาของหลักสูตร			
1. สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	4.60	.55	มากที่สุด
2. ตอบสนองวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	5.00	.00	มากที่สุด
3. การจัดเรียงลำดับเนื้อหาสอดคล้องกับเป้าหมายของหลักสูตร	4.80	.45	มากที่สุด
4. เนื้อหาสาระสอดคล้องกับความรู้ความสามารถที่ต้องการพัฒนา	4.60	.55	มากที่สุด
5. เนื้อหาเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก	4.40	.55	มาก
6. เนื้อหาสาระมีความถูกต้อง	5.00	.00	มากที่สุด
5. กิจกรรมการฝึกอบรม			
1. กิจกรรมมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์หลักสูตร	4.00	1.00	มาก
2. ความเป็นไปได้อันจะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์	4.40	.55	มาก
3. ความเหมาะสมกับเวลา	5.00	.00	มากที่สุด
4. เหมาะสมกับผู้เข้ารับการฝึกอบรม	4.60	.55	มากที่สุด
5. ได้รับความสนใจจากผู้เข้ารับการอบรม	4.00	.00	มาก
6. กิจกรรมดำเนินได้ตามลำดับขั้นตอน	4.40	.55	มาก
7. ส่งเสริมให้ผู้เข้ารับการอบรมมีสมรรถนะการวิจัย	4.80	.45	มากที่สุด

ประเด็นการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลความ
6. สื่ออุปกรณ์การฝึกอบรม			
1. มีเหมาะสมและเอื้อต่อการอบรม	3.80	.84	มาก
2. ส่งเสริมให้กิจกรรมบรรลุจุดประสงค์	4.40	.55	มาก
3. มีความเหมาะสมกับลักษณะของผู้เข้ารับการอบรม	4.80	.45	มากที่สุด
4. มีความเหมาะสมกับรูปแบบของการฝึกอบรม	4.80	.45	มากที่สุด
5. สื่อมีความหลากหลาย	4.20	.45	มาก
7. การวัดและประเมินผล			
1. ครอบคลุมสิ่งที่ต้องการวัดและประเมิน	4.40	.89	มาก
2. เครื่องมือวัดและประเมินเหมาะสม สอดคล้องกับ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร	4.60	.55	มากที่สุด
3. ระบุเกณฑ์การประเมินไว้อย่างชัดเจน	4.80	.45	มากที่สุด
4. ระบุเกณฑ์การผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ไว้อย่างชัดเจน	4.80	.45	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.65	.21	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.61	.43	มากที่สุด

จากตารางที่ 5 พบว่า ผลการประเมินความเหมาะสมหลักสูตรฝึกอบรม เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน สำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด (\bar{X} = 4.61, S.D. = .43) เมื่อพิจารณารายด้านแล้วพบว่า ด้านหลักการของหลักสูตร มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด (\bar{X} = 4.76, S.D. = .23) รองลงมา คือ ด้านเนื้อหาของหลักสูตร (\bar{X} = 4.73, S.D. = .27) และด้านสื่ออุปกรณ์การฝึกอบรม มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด (\bar{X} = 4.40, S.D. = .55) ทั้งนี้ผู้เชี่ยวชาญยังให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม จากนั้นผู้วิจัยได้ดำเนินการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญดังตารางที่ 6 ดังนี้

ตารางที่ 6 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากผู้เชี่ยวชาญและรายการแก้ไขหลักสูตรฝึกอบรม เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน สำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ	รายการแก้ไขหลักสูตรฝึกอบรม
1. เอกสารประกอบการสอนเป็นลักษณะของ ตัวหนังสือมากเกินไป จึงควรปรับให้อยู่ใน รูปแบบแผนภาพ หรือตาราง จะทำให้เอกสารมี ความน่าสนใจมากยิ่งขึ้น	1. แก้ไขการจัดรูปแบบตัวหนังสือของเอกสาร ประกอบการสอนให้เป็นลักษณะหัวข้อย่อ จึง นำเสนอในรูปแบบแผนภาพ ตาราง
2. รูปแบบของกิจกรรมอาจดัดแปลงให้เป็น Active learning เพื่อให้ผู้เข้ารับการอบรมมี ความสนุกสนานในการอบรมและเกิดการเรียนรู้ ด้วยตนเอง	2. แก้ไขรูปแบบกิจกรรมให้ผู้เข้าร่วมอบรมมีส่วน ร่วมในการฝึกอบรมมากยิ่งขึ้น ดังนี้ 2.1 แลกเปลี่ยนปัญหาและสิ่งที่เกิดขึ้นในชั้น เรียนก่อนเข้าสู่เนื้อหา 2.2 จำลองสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชั้นเรียน จากนั้นร่วมกันแก้ปัญหาเป็นกลุ่ม

ข้อเสนอแนะจากผู้เชี่ยวชาญ	รายการแก้ไขหลักสูตรฝึกอบรม
	2.3 เปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมอบรมตั้งคำถามและสะท้อนคิด (Reflective Questioning) หลังจบการฝึกอบรม
3. ควรเพิ่มสถิติที่ใช้ในการวิจัย ที่เป็นข้อสอบเป็นอันดับ	3. เพิ่มสถิติที่ใช้ในการวิจัย ที่เป็นข้อสอบเป็นอันดับพร้อมยกตัวอย่าง
4. การยกตัวอย่างควรที่จะเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องต่อกัน แล้วสรุปเป็นตารางให้เห็นภาพอีกครั้ง	4. สรุปตัวอย่างของงานวิจัยให้เป็นองค์รวมหลังจากสิ้นสุดในการนำเสนอเนื้อหาในส่วน ๆ

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนสำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี พบว่า หลักสูตรฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้นสามารถส่งเสริมสมรรถนะด้านการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของนักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านความรู้ ความเข้าใจ ทักษะการปฏิบัติ และเจตคติต่อการทำวิจัย ทั้งนี้ผู้วิจัยจะอภิปรายผลที่ได้จากการดำเนินการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม โดยเชื่อมโยงผลลัพธ์กับวัตถุประสงค์ของการวิจัย และเปรียบเทียบกับแนวคิด ทฤษฎี ตลอดจนผลการศึกษาที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้เพื่อวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของหลักสูตร ตลอดจนข้อจำกัดหรือบริบทเฉพาะของกลุ่มเป้าหมายที่อาจส่งผลกระทบต่อผลลัพธ์ที่ได้ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อสะท้อนถึงคุณภาพของหลักสูตรและแนวทางในการพัฒนาในอนาคต โดยสามารถอภิปรายได้ดังนี้

จากการศึกษาสภาพและความต้องการพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน สำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ประเด็นความรู้ความเข้าใจ เรื่อง การทำวิจัยในชั้นเรียนของนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ พบว่า มีความรู้ความเข้าใจในการวิจัยปฏิบัติงานในชั้นเรียนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษาได้ผ่านการเรียนในรายวิชาวิจัยทางการศึกษาแล้ว ทำให้นักศึกษามีพื้นฐานในความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวิจัย (Research Fundamentals) และยังพบว่า นักศึกษายังมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับน้อยในหัวข้อการกำหนดปัญหาวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์และความต้องการจากผู้เกี่ยวข้องที่พบว่า นักศึกษาไม่สามารถหาหัวข้อในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนได้ หัวข้อการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนขาดความหลากหลาย และขาดความถูกต้องและสมบูรณ์ และต้องการให้เน้นเนื้อหาสาระในประเด็นการวิเคราะห์ปัญหาในชั้นเรียน ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษาไม่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการวิเคราะห์ ปัญหาที่ควรนำมาทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ไม่สามารถวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นนั้นได้และไม่สามารถจัดลำดับความสำคัญของปัญหาที่ได้จากการสำรวจ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการทำวิจัยในชั้นเรียนที่ไม่ถูกต้อง และการขาดความเข้าใจในลักษณะของ “ปัญหาวิจัย” ที่ดี ซึ่งตามแนวคิดของ Fraenkel, Wallen & Hyun (2012) ได้ระบุว่า ปัญหาวิจัยที่ดีต้องเป็นปัญหาที่มีความชัดเจนเฉพาะเจาะจง และสามารถหาคำตอบได้ด้วยวิธีทางวิจัย อย่างไรก็ตาม นักศึกษาหลายคนยังคงสับสนระหว่าง “หัวข้อวิจัยทั่วไป” กับ “ปัญหาวิจัยที่แท้จริง” ซึ่งส่งผลให้การตั้งปัญหาขาดกรอบแนวคิดที่ชัดเจน และนอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษามีความรู้และทักษะที่จำกัดในการสืบค้นวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะการวิเคราะห์และสังเคราะห์ทฤษฎีที่สามารถรองรับหรืออธิบายประเด็นปัญหาได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับผลการศึกษาของ พิมพีใจ ทองประเสริฐ (2561) ที่พบว่า นักศึกษามักไม่สามารถเชื่อมโยงทฤษฎีพื้นฐานกับบริบทของห้องเรียนหรือสถานการณ์จริงได้ ส่งผลให้ปัญหาวิจัยที่กำหนดไว้ไม่มีฐานทางทฤษฎีรองรับอย่างเพียงพอ

จากความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาดังกล่าวส่งผลให้ ความต้องการในการจัดทำหลักสูตรฝึกอบรม นักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้

เนื่องจากนักศึกษาตระหนักและเห็นความสำคัญของการดำเนินการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ต้องการใช้กระบวนการวิจัยควบคู่ไปกับกระบวนการเรียนรู้ และทำการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อย่างเหมาะสมกับผู้เรียนใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนา เมื่อพิจารณาทางด้านแล้วพบว่า ด้านการกำกับติดตามการดำเนินการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากนักศึกษาต้องการผู้เชี่ยวชาญและการร่วมมือกันของอาจารย์นิเทศและครูในโรงเรียน จัดขึ้นเพื่อหาแนวทางแก้ไขร่วมกัน การพัฒนานักศึกษาให้มีความรู้ความเข้าใจ มีทักษะและเจตคติที่ดี ซึ่งมีผลกระทบต่อพัฒนางานและระดับคุณภาพของการดำเนินการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนให้สูงขึ้น การนิเทศ ติดตามช่วยเหลือให้การแนะนำ ข้อบกพร่อง จุดที่ต้องปรับปรุงแก้ไข ข้อบกพร่อง ในการทำวิจัยในชั้นเรียน ช่วยให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนา ซึ่งสอดคล้องกับพรทิศา ตรีตนา (2555) ได้ศึกษาความต้องการของครูผู้สอนในด้านการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหาร โรงเรียนชัยบาดาลวิทยา จังหวัดลพบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 ผลการวิจัยพบว่า ความต้องการของครูผู้สอนในด้านการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนของผู้บริหารโรงเรียนชัยบาดาลวิทยา จังหวัดลพบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 5 โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ในด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียน ด้านการมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำ วิจัยในชั้นเรียนและด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงานของครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน และสอดคล้องหลักการชี้แนะทางปัญญาของ Costa and Garmston (2002) ที่ให้ความสำคัญกับบทบาทผู้ชี้แนะในฐานะผู้ให้การสนับสนุนที่ไม่ใช่เพียงกระตุ้นให้ผู้ได้รับการชี้แนะคิด แต่เปรียบเสมือนเพื่อนที่คอยช่วยเหลือดูแลที่เข้าใจและยอมรับตนเองของผู้ที่ได้รับการชี้แนะรับรู้และเข้าใจถึงสภาพการทำงานตลอดจนปัญหาต่าง ๆ ที่ผู้ได้รับการชี้แนะเผชิญ นอกจากนี้ด้วยลักษณะของรูปแบบการให้คำปรึกษา แนะนำนี้ได้ออกแบบให้สอดคล้องกับลักษณะและธรรมชาติของนักศึกษาแต่ละคนทำให้อตอบสนองต่อความต้องการของนักศึกษาได้อย่างแท้จริง

ผู้วิจัยได้พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม เพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน สำหรับนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ซึ่งผู้วิจัยได้วิเคราะห์องค์ประกอบของหลักสูตรในครั้งนี้ ได้ยึดคำถามสำคัญจำนวน 4 ข้อของไทเลอร์ (Tyler, 1950) เพื่อเป็นแนวทางในการวิเคราะห์องค์ประกอบหลักสูตร ซึ่งสามารถแบ่งองค์ประกอบของหลักสูตรฝึกอบรม ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร 2) จุดประสงค์การเรียนรู้ 3) หลักการ 4) โครงสร้างของหลักสูตร 5) เนื้อหา 6) กิจกรรมการฝึกอบรม 7) สื่อการเรียนการสอน และ 8) การวัดและประเมินผล โดยเนื้อหาในหลักสูตรแบ่งออกเป็น 7 หน่วย ใช้เวลาในการฝึกอบรมทั้งหมด 35 ชั่วโมง โดยหลักสูตรมีความเหมาะสมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากขั้นตอนการดำเนินการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเป็นไปอย่างมีระบบ มีการศึกษาสภาพและความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน โครงสร้างหลักสูตรมีความชัดเจน สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน เนื้อหาครอบคลุมประเด็นสำคัญ และมีกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการมีส่วนร่วมของผู้เข้ารับการอบรม ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจและสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้จริงตลอดจนผู้วิจัยได้พัฒนาหลักสูตรโดยการวินิจฉัยความต้องการ ผู้วิจัยได้ศึกษาสภาพความจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม และสอบถามความต้องการในการฝึกอบรมของนักศึกษา โดยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมจึง ได้ข้อมูลพื้นฐานและเรื่องในการฝึกอบรมที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรม ซึ่ง Knowles (1984) ได้กล่าวว่าหลักสูตรที่ดีจะต้องสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสามารถเชื่อมโยงกับสถานการณ์จริงในชีวิตหรือการทำงานของผู้เรียน เช่น หลักสูตรที่ออกแบบให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายโดยเฉพาะ ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในทางปฏิบัติได้จริง ทั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดหลักการของหลักสูตร โดยหลักสูตรได้สนองความต้องการของผู้เข้ารับการอบรมมีความเป็นไปได้ และสามารถนำไปใช้ได้จริง และยังสามารถพัฒนาสมรรถนะการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน กำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและจุดประสงค์การเรียนรู้จากการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน พร้อมเลือกเนื้อหาของหลักสูตรได้

สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้และลักษณะของผู้เข้ารับการอบรม กำหนดระยะเวลาแต่ละเนื้อหาให้เหมาะสม โดยคำนึงถึงความยากง่ายของเนื้อหา มีการจัดกิจกรรมฝึกอบรม โดยจัดลำดับขั้นตอนและแก้ไขปรับปรุงกิจกรรม ฝึกอบรม โดยกำหนดสื่อการฝึกอบรมให้เหมาะสมกับการจัดกิจกรรมการฝึกอบรม ซึ่งคำนึงถึงสาระของเนื้อหา ความต่อเนื่อง และความสามารถของผู้เข้ารับการฝึกอบรม และสื่ออุปกรณ์การฝึกอบรม โดยสื่อที่เลือกใช้มีความเหมาะสมและเอื้อต่อการอบรมลักษณะของผู้เข้ารับการอบรม และรูปแบบของการฝึกอบรม ทั้งนี้ผลการวิจัย สอดคล้องกับนิพล อินนอก วทีญญู ภูครอง และนาพิชญ์ลีชา พงษ์พันแพงพะงา (2565) ที่ได้ศึกษาการพัฒนา หลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียน สำหรับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิได้ประเมินแต่ละรายการของหลักสูตรฝึกอบรม ให้ค่าเฉลี่ยความเหมาะสม อยู่ระหว่าง 4.32 – 4.75 มีระดับมากถึงมากที่สุด เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดว่าค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไปถือว่า หลักสูตรมีความเหมาะสม

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน สำหรับ นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ที่สำคัญ ดังนี้

1. ยืนยันศักยภาพพื้นฐานของนักศึกษาครูด้านการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียน ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่านักศึกษามี พื้นฐานทางวิชาการที่เพียงพอและสามารถต่อยอดสู่การพัฒนาสมรรถนะเชิงปฏิบัติได้ หากได้รับการจัด กระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสม

2. สะท้อนความต้องการเชิงพัฒนาของนักศึกษาที่สอดคล้องกับการผลิตครูมืออาชีพ นักศึกษามีความต้องการได้รับการส่งเสริมความสามารถในการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนในระดับมาก ซึ่งเป็นองค์ความรู้ใหม่ที่ สะท้อนว่า “ความต้องการจำเป็น” (Needs) ของนักศึกษาครูไม่ได้จำกัดอยู่เพียงความรู้เชิงทฤษฎี แต่มุ่งไปสู่การใช้ วิจัยเป็นเครื่องมือพัฒนาการเรียนการสอนจริงในชั้นเรียน

3. การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเชิงระบบที่ครอบคลุมสมรรถนะการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนงานวิจัยได้ นำเสนอรูปแบบหลักสูตรฝึกอบรมที่มีองค์ประกอบครบถ้วน 8 ประการ ตั้งแต่จุดมุ่งหมาย หลักการ โครงสร้าง เนื้อหา กิจกรรม สื่อ ไปจนถึงการวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นองค์ความรู้ใหม่ด้านการออกแบบหลักสูตรฝึกอบรมที่ เชื่อมโยง “ทฤษฎี-ปฏิบัติ-การประเมิน” อย่างเป็นระบบ

4. หลักสูตรฝึกอบรมมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุดผลการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรอยู่ใน ระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าแนวคิดการออกแบบหลักสูตรดังกล่าวสามารถใช้เป็นต้นแบบ (Model) สำหรับการ พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมด้านการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนในสถาบันผลิตครูอื่น ๆ ได้

จากผลวิจัยครั้งนี้สามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ที่ชี้ให้เห็นว่า การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมที่ยึดผู้เรียนเป็น ศูนย์กลาง มีโครงสร้างชัดเจน และเน้นการฝึกปฏิบัติจริง สามารถส่งเสริมสมรรถนะการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้น เรียนของนักศึกษาครูได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาครูนักวิจัยเพื่อยกระดับคุณภาพการ จัดการเรียนรู้ในสถานศึกษาอย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสมรรถนะการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนหรือหรือการฝึกอบรม พัฒนาครู สามารถนำหลักสูตรฝึกอบรมนี้ไปใช้ในการพัฒนานักศึกษาครูหรือครูประจำการได้

2. การนำหลักสูตรฝึกอบรมไปใช้กับผู้เข้ารับการอบรมที่มีความแตกต่างกัน จำเป็นต้องสร้างความเข้าใจ โดยการชี้แจงให้กับผู้เข้ารับการฝึกอบรมเข้าใจถึงกระบวนการฝึกอบรมและผลที่ได้จากการฝึกอบรมอาจต้องมีการปรับเปลี่ยนกิจกรรมการฝึกอบรมบ้าง เพื่อให้การดำเนินการฝึกอบรมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับความแตกต่างของผู้เข้ารับการฝึกอบรมแต่ละคน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ ศึกษาถึงสาเหตุของปัญหาการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
2. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาการทำวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนของนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *แนวทางการพัฒนา การวัดและประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: ครูสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2562). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562*. กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- นิพล อินนอก, วทีญญู ภูครองนา, และพิชญ์ลีชา พงษ์พันธ์แพงพะงา. (2565). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนสำหรับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู มหาบัณฑิตเถรีวิทยาลัย. *วารสารบริหารการศึกษาบัวบัณฑิต*, 22(1), 1–11.
- วัชรภรณ์ ประภาสะโนบล, และคณะ. (2565). การพัฒนาหลักสูตรออนไลน์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการออกแบบการวิจัยในชั้นเรียนสำหรับนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร*, 24(2), 211–221.
- วิโรจน์ ลักขณาอดิศร. (2550). *การเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานกับการสร้างเด็กเก่ง*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ด ยูเคชั่น.
- อรนุช ศรีคำ, และคณะ. (2561). การพัฒนาการวิจัยในชั้นเรียนให้บุคลากรทางการศึกษาในการพัฒนานักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์*, 10(2), 159–168.
- Costa, A. L., & Garmston, R. J. (2002). *Cognitive coaching: A foundation for renaissance schools*. Norwood, MA: Christopher-Gordon Publishers.
- Guyton, E., & McIntyre, D. J. (1990). Student teaching and school experiences. In W. R. Houston (Ed.), *Handbook of research on teacher education* (pp. 514–534). New York, NY: Macmillan.
- Knowles, M. S. (1984). *Andragogy in action: Applying modern principles of adult education*. San Francisco, CA: Jossey-Bass.
- Nadler, L. (1970). *Developing human resources*. Houston, TX: Gulf Publishing.
- Suksunai, D., Wiratchai, N., & Khemmani, T. (2011). Effects of motivational psychology characteristic factors on teachers' classroom action research performance. *Research in Higher Education Journal*, 10, 1–12.
- Taba, H. (1962). *Curriculum development: Theory and practice*. New York, NY: Harcourt, Brace & World.